

NIEUWE LITERATUUR IN ZUID-AFRIKA.

Nieuwe literatuur op het gebied van de malacologie is als regel zeldzaam in Zuid-Afrika. Er zijn echter drie recente publicaties, die zeker de aandacht waard zijn. De belangrijkste van deze is ongetwijfeld een artikel door Dr. K.H. Barnard, de meest vooraanstaande Zuidafrikaanse malacoloog. Dit werk is getiteld "Contributions to the knowledge of South African marine Mollusca. Part I. Gastropoda: Prosobranchiata: Toxoglossa" en verscheen in de *Annals of the South African Museum*, Vol. XLIV, Part IV, 1958, pp. 73-163, figs. 1-30, Plate II. Dit artikel is het eerste in een reeks, die voornamelijk ten doel heeft nieuwe gegevens te verschaffen betreffende een aantal soorten zee-mollusken. Dit eerste deel behandelt de Toxoglossa, een groep die geslachten als Terebra, Conus, Drillia en Mangilia bevat. De systematische positie van een aantal dubieuze soorten werd bepaald met behulp van onderzoek van de radulae of van een nadere beschouwing van de typen. Ook zijn de resultaten van het onderzoek van grotere series dikwijls verrassend. Verder worden nog een aantal nieuwe soorten beschreven. Bij het doorlezen van deze publicatie blijkt weer eens hoe rijk de Zuidafrikaanse mariene fauna is. Van het geslacht Conus zijn bijvoorbeeld 29 soorten levend bekend van de kust of dieper water, terwijl van 27 soorten slechts de schaal werd gevonden. De fotoplaat illustreert series van Conus natalis en C. gilchristi. Ook de inleiding van dit artikel is zeer lezenswaard; deze bevat o.a. een overzicht van in Zuid-Afrika bijeengebrachte wetenschappelijke collecties en van de verschillende daarop betrekking hebbende publicaties.

Van de hand van dezelfde schrijver, die reeds eerder een *Beginner's guide to South African shells* het licht deed zien, verscheen een boekje getiteld "South African shore-life" (Cape Town, 1954, 135 pp., 25 platen). Dit boekje, het eerste in zijn soort in Zuid-Afrika, bevat alles wat dergelijke boekjes in Europa ook bevatten. Een overzicht van de voornaamste dieren en planten, die langs de lange kustlijn van de Unie aangetroffen kunnen worden, wordt voortreffelijk geïllustreerd met lijntekeningen, gerangschikt in overzichtelijke platen. Verstandig genoeg beperkte de schrijver zich tot het noemen van geslachten; immers nog dagelijks worden nieuwe soorten beschreven, zelfs van diergroepen, die relatief goed bekend zijn (vissen). Natuurlijk wordt aan de mollusken de nodige aandacht besteed. De tekst beslaat pp. 30-43, terwijl de platen XI-XIV een illustratie van de meest karakteristieke vormen geven.

De nieuwste uitgave is een boek samengesteld door een team van biologen van Witwatersrand University (Johannesburg) "A natural history of Inhaca Island, Moçambique" (Witwatersrand University Press, Johannesburg, 1958, 163 pp., 30 figs., 11 pl.). Dit boek is de vrucht van jaren studie. Deze Universiteit heeft met steun van de Portugese regering een marien biologisch laboratorium op Inhaca Island in Delagoa Bay, tegenover de stad Lourenço Marques, de hoofdstad van Portugees Oost Afrika, gebouwd. Deze zaak was al voor de oorlog aan het rollen gebracht door de Nederlandse hoogleraar Dr. C.J. van der Horst; dit boek is dan ook aan zijn nagedachtenis opgedragen. Twaalf specialisten behandelen onderwerpen als flora en vegetatie, algemene kustoecologie, koraalriffen, verschillende groepen van Evertebrata, vissen, etc. Het geheel wordt voorafgegaan door historische, geografische en oceanografische gegevens, terwijl het boek besluit met een aantal lijsten van tot nu toe verzamelde soorten. De illustraties bestaan uit meestal zeer goede pentekeningen en een serie fotoplaten. De mollusken worden besproken op pp. 84-95 door Dr. W. Macnae (met een determineertabel tot de families), terwijl de soortenlijst op pp. 127-129 verschijnt. De tekeningen van schelpen en Opisthobranchia van de hand van H.J. Swart en anderen zijn zonder uitzondering uitstekend. Het is alleen jammer dat voor dit boek niet bepaald eerste kwaliteit papier is gebruikt.

A.C. v. Bruggen.

MINUTES 186, 187 en 188 March 1959 CONCHOLOGICAL CLUB OF SOUTHERN CALIFORNIA
U.S. \$ 2.50 p. jr. Editor: John Q. Burch, 4206 Halldale Avenue, Los Angeles
62 Calif.

De uitgebreide behandeling van de Olividae wordt in deze afleveringen voortgezet. Enkele soorten door SCHEPMAN uit Indonesië beschreven, krijgen in no.

186 een beurt: Oliva rufofulgurata, O. Dubia en O. ceramensis alsmede enkele andere door Schepman vermelde soorten uit het materiaal van de Siboga-expeditie. Er volgen verder soorten van Agaronia Gray, als subgenus van Olivancillaria d'Orb. In de vergadering van de Californische Club sprak men over de systematische plaats van Xenophoridae. Deze zouden nog dichterbij de Strombidae moeten staan.

Er bestaat in de Verenigde Staten een "Lost Operculum Club" waarvan de leden elkaar het bezit van de grootste schelp van diverse soorten betwisten.

Men moet opgeven:

1. De juiste naam van de schelp;
2. Bij fossielen de ouderdom;
3. Vindplaats;
4. Van tweekleppers: Lengte en hoogte (1 inch = 22,4 mm en niet meer);
5. Van slakkenhuizen: Lengte en diameter. Als de schelp beschadigd is dient te worden opgegeven de werkelijke afmeting aan het beschadigde voorwerp gemeten en niet de geschatte maat van het onbeschadigde voorwerp.

Deze gegevens worden verzameld voor voorwerpen afkomstig uit het gebied tussen ALASKA en Cedros Island Lower California, door: Mr. George Kanakoff, The Los Angeles County Museum, Exposition Park, Los Angeles 7 Calif.

De gegevens betreffende soorten gevonden zuidelijk van Cedros Island (het gehele Panamense gebied) worden ingewacht bij: Donald R. Shasky MD, 1466 E Chevy Chase Drive, Glendale 6 Calif.

In Minutes 187 en 188 worden Olivella-soorten uitgebreid behandeld.

Een artikel van W.J. Eyerdam vertelt over interessante vondsten van mollusken in de aangroei van scheepshuiden. Levende mollusken uit de zuidelijke Stille Oceaan werden in Seattle Washington van de scheepshuid geplukt toen het schip op de helling stond. Wie heeft hier in Nederland deze vindplaatsen wel eens geëxploiteerd?